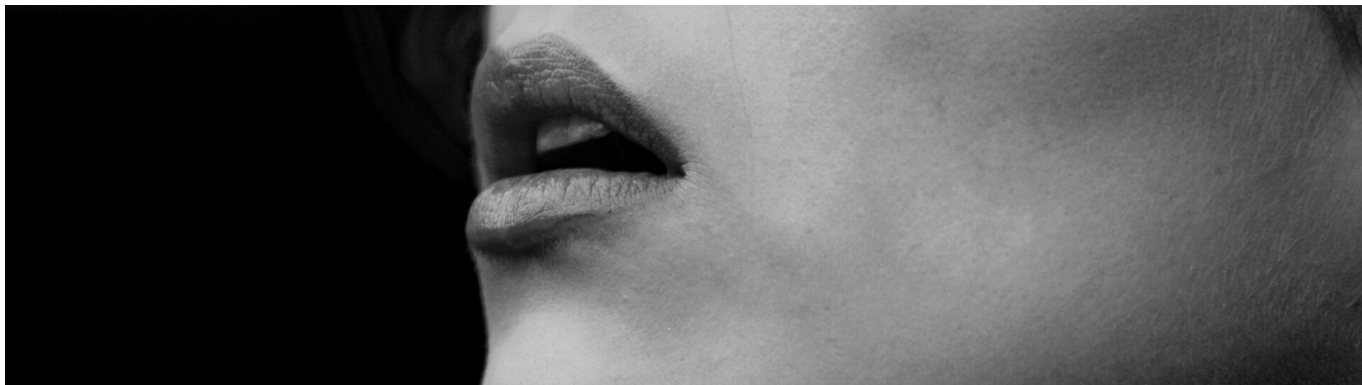




Kobieta w rzeźbie Augusta Rodina i w erotykach Kazimierza Przerwy-Tetmajera

- [Wprowadzenie](#)
- [Przeczytaj](#)
- [Ilustracja interaktywna](#)
- [Sprawdź się](#)
- [Dla nauczyciela](#)

Bibliografia:

- Źródło: *Rodin Auguste François-René*, dostępny w internecie: <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Rodin-Auguste-Francois-Rene;3968287.html>.
- Źródło: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Lubię, kiedy kobieta...*, [w:] *Antologia liryki młodopolskiej*, oprac. I. Sikora, Wrocław 1990, s. 273–274.
- Źródło: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Ja, kiedy usta ku twym ustom chylę...*, [w:] Ireneusz Sikora, *Antologia liryki młodopolskiej*, oprac. I. Sikora, wybór I. Sikora, Wrocław 1990, s. 273.
- Źródło: Ireneusz Sikora, *Noty o autorach*, [w:] *Antologia liryki młodopolskiej*, oprac. I. Sikora, wybór I. Sikora, Wrocław 1990, s. 372.
- Źródło: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Hymn do miłości*, [w:] *Antologia liryki młodopolskiej*, oprac. I. Sikora, wybór I. Sikora, Wrocław 1990, s. 274–277.
- Źródło: Tatarkiewicz Władysław, *Dzieje sześciu pojęć*, Warszawa 2011, s. 456.

A black and white close-up photograph of a woman's lips, slightly parted, with a soft, sensual expression. The lighting is dramatic, highlighting the texture of the lips and the curve of the mouth. The background is blurred, focusing attention on the lips.

Kobieta w rzeźbie Augusta Rodina i w erotykach Kazimierza Przerwy-Tetmajera

Źródło: Pixabay, domena publiczna.

Jaki obraz kobiety, jej ciała i emocjonalności ukazują przełomowe dla modernizmu dzieła Rodina i Tetmajera? Na czym polega ich wartość artystyczna? Dlaczego przez ludzi epoki uważane były za kontrowersyjne?

Sensualne, a jednocześnie symboliczne rzeźby Rodina ukazywały ludzką zmysłowość, piękno ludzkiego ciała i potęgę miłości. Przesycone erotyzmem wizerunki kobiet znajdujemy także w wirtuozerskiej poezji Tetmajera. Jego wiersze niosą ze sobą refleksję na temat psychologii kobiety, jej pragnień i sposobu odczuwania. Dzieła te przełamywały zatem obyczajowe tabu, a ich twórcy łączyli mistrzostwo formy z odważnym, a zarazem subtelnym ujęciem tematu.

Twoje cele

- Poznasz słynne dzieła Augusta Rodina i wybitne erotyki Kazimierza Przerwy-Tetmajera.
- Porównasz rzeźby Rodina przedstawiające kobiety z ich obrazem, jaki wyłania się z twórczości Kazimierza Przerwy-Tetmajera.
- Na przykładzie dzieł Rodina i Tetmajera scharakteryzujesz sposób przedstawiania postaci kobiecych w sztuce i poezji modernizmu.

- Omówisz przełomowe dla młodopolskiej poezji sposoby mówienia o miłości i wskażesz środki artystycznego wyrazu.

Przeczytaj

Zarówno Kazimierz Przerwa-Tetmajer, jak i Auguste Rodin to twórcy modernistyczni. Nazwa *modernizm* obejmuje ogół nowatorskich tendencji w literaturze i sztuce z przełomu XIX i XX w., takich jak symbolizm, estetyzm, dekadentyzm, secesja, przeciwstawiających się naturalizmowi i realizmowi w sztuce na rzecz indywidualizmu, [elitaryzmu](#), [irracjonalizmu](#).

Kazimierz Przerwa -Tetmajer (1865–1940)
został uznany za najbardziej
reprezentatywnego poetę Młodej Polski, m.in.
dzięki *II Serii Poezji*, wydanej w 1894 roku.

((Ireneusz Sikora

Noty o autorach

[...] Rozpoczął od liryki
o tematyce społecznej (1891),
z której jednak szybko
zrezygnował po niechętnych
głosach krytyki; następne tomiki
(1894, 1898) przyniosły mu sławę
nie tylko dzięki wirtuozerii
słowa, ale przede wszystkim
dlatego, iż w wierszach swych dał doskonały wyraz problemom, które
żywo zajmowały jego pokolenie i epokę literacką: najtrafniej
artystycznie wyraził ówczesne fascynacje filozofią Schopenhauera,
myślą indyjską, rozczarowanie do rzeczywistości, poczucie
schyłkowości i przeżycie [dekadentyzmu](#). Wyjątkową nowością
literacką stały się również impresjonistyczne pejzaże tatrzańskie oraz
erotyki, odbierane wówczas niejednokrotnie w kategoriach skandalu
obyczajowego. Uznanie publiczności i krytyki przyniosły mu również
wiersze o tematyce góralskiej i antycznej.

Źródło: Ireneusz Sikora, *Noty o autorach*, [w:] *Antologia liryki młodopolskiej*, oprac. I. Sikora, wybór I. Sikora, Wrocław 1990, s. 372.



Auguste Rodin, *Leżąca kobieta*, 1890

Źródło: Muzeum Narodowe w Warszawie, domena publiczna.

Młodopolskie erotyki były przełomem w mówieniu o głębokich i wielowymiarowych doznaniach sensorycznych (czyli zmysłowych). Kazimierz Przerwa-Tetmajer w swoich utworach przełamał niejedno tabu, odważnie pokazując piękno miłosnych uniesień i wyznań. Wiersz *Ja, kiedy usta...* oddaje nastrój dekadentyzmu. Podmiot liryczny w miłości cielesnej poszukuje ucieczki od pesymizmu i nudy.

((Kazimierz Przerwa-Tetmajer

Ja, kiedy usta ku twym ustom chylę...

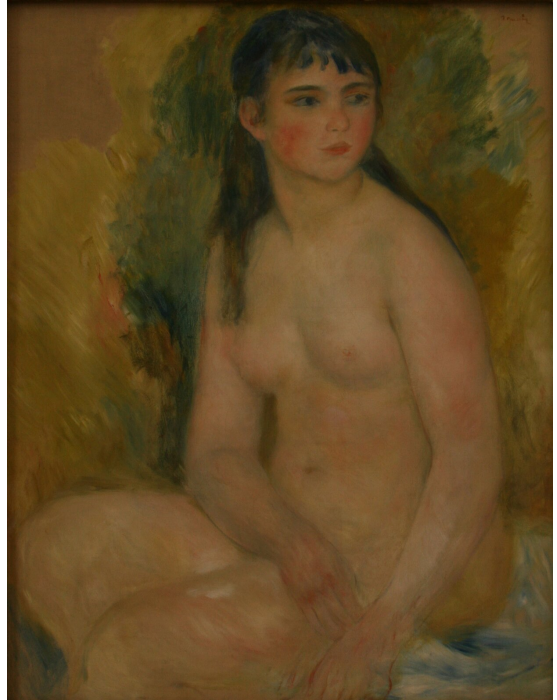
Ja, kiedy usta ku twym ustom
chylę
Nie samych zmysłów szukam
upojenia,
Ja chcę, by myśl ma omdlała na
chwilę,
Chcę czuć najwyższą rozkosz —
zapomnienia...

Namiętny uścisk zmysły moje
strudził — —

Czemu ty patrzysz z twarzą tak wylęklą?
Mnie tylko żal jest, żem się już obudził,
I że mi serce przed chwilą nie pękło.

Błogosławiona śmierć, gdy się posiada
Czego się pragnie nad wszystko goręcej,
Nim twarz przesytu pojawi się blada,
Nim się zażąda i znowu i więcej...

Źródło: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Ja, kiedy usta ku twym ustom chylę...*, [w:] Ireneusz Sikora, *Antologia liryki młodopolskiej*, oprac. I. Sikora, wybór I. Sikora, Wrocław 1990, s. 273.



Auguste Renoir, *Naga kobieta*, 1880

Źródło: 1880, Muzeum Narodowe w Warszawie, domena publiczna.

Auguste Rodin

Informacje na temat **Augusta Rodina** znajdziesz m.in. w lekcji: [Nowatorskie poszukiwania w rzeźbie przez Augusta Rodina](#)

“ Rodin Auguste François-René

Urodził się 12 XI 1840 w Paryżu. [...] Przełom w twórczości Auguste’a Rodina stanowiła podróż do Włoch (1875–76), gdzie studiował rzeźbę renesansową, zwłaszcza dzieła Michała Anioła. Po powrocie do Francji [...] powstało wiele rzeźb, m.in. *Adam i Ewa* oraz nowatorskie, zaskakujące, a nawet budzące zgorszenie kompozycje o dużym ładunku erotyzmu, jak *Pocałunek* i *Ugolino*; najślawniejszym elementem tego monumentalnego przedsięwzięcia jest *Myśliciel*, 1906 ustawiony przed Panteonem w Paryżu (od 1922 w Musée Rodin). [...] Przez całe życie Rodin wiele rysował, w młodości projekty o charakterze dekoracyjnym, później szkice do rzeźb, studia z modelu, serie aktów. Zmarł 18 XI 1917 w Meudon.

Jego dorobek stanowi przełom w dziejach rzeźby XIX w. i wyznacza całkiem nowe kierunki, rozwinięte w XX w. Znaczna część prac artysty znajduje się w muzeum jego imienia w Paryżu.

Źródło: *Rodin Auguste François-René*, dostępny w internecie: <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Rodin-Auguste-Francois-Rene;3968287.html>.

Słownik

akt

(łac. *actus* – czyn, działanie) – w sztukach plastycznych to przedstawienie nagiej postaci ludzkiej; akt może być samodzielnym tematem, przedstawieniem wchodzącym w skład kompozycji, studium przygotowawczym lub pomocniczym w toku pracy nad określoną kompozycją bądź przedmiotem nauki w szkołach artystycznych; przełomowe znaczenie w sztuce miało przedstawienie aktu w starożytnej rzeźbie greckiej, która ustaliła proporcje (kanon) ciała ludzkiego

dekadentyzm

(fr. *décadence* – upadek, schyłek) – termin określający tendencję występującą w literaturze w 2. połowie XIX i w początkach XX w. jako wyraz przekonania o kryzysie i upadku tradycyjnych form kultury europejskiej; głosiciele dekadentyzmu czuli się wyobcowani ze społeczeństwa mieszczańskiego (filistrów), przeciwstawiając się jego moralności i tworząc tzw. cyganerię; twórcy tego nurtu głosili: kult artysty i sztuki czystej, uwolnionej od zadań służebnych („sztuka dla sztuki”); dominowało poczucie bezcelowości wszelkiego buntu i działania, uwydatniały się objawy znużenia,

zniechęcenia, beziły i przesytu, stan ten łączył się z fascynacją i demonstrowaniem postaw hedonistycznych

elitaryzm

(fr. *élite* – zespół ludzi wyróżniających się pod jakimś względem) zamykanie się w grupie uprzywilejowanych; pogląd głoszący konieczność istnienia w społeczeństwie elit

erotyk

(gr. *erotikós* – miłosny) – poetycki utwór liryczny o tematyce miłosnej

erotyzm

(fr. *érotisme* < gr. *erotikós* – miłosny) – miłość o silnym podłożu seksualnym, zmysłowym, tematyka miłosna

irracjonalizm

(łac. *irrationalis* – nierozumowy) – pogląd przypisujący najwyższą wartość pozarozumowym środkom poznawczym, zgodnie z którym rzeczywistości nie da się poznać w racjonalny sposób

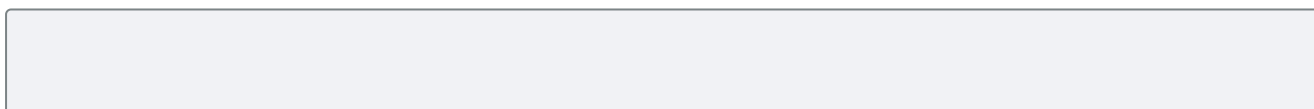
non finito

(wł. „nieskończone”) – technika świadomego niewykańczania rzeźby w całości lub w jej poszczególnych partiach dla uzyskania określonego efektu artystycznego; technikę non finito stosowali np. Michał Anioł i August Rodin

Ilustracja interaktywna

Polecenie 1

Zapoznaj się z galerią interaktywną i porównaj przedstawione w niej rzeźby Rodina przedstawiające kobiety z ich obrazem, jaki wyłania się z twórczości Kazimierza Przerwy-Tetmajera.



Auguste Rodin, *Danaïda*

Źródło: Michael Casey, dostępny w internecie: Flickr, licencja: CC BY-SA 2.0.

Polecenie 2

Rodin torował drogę nowym kierunkom w rzeźbie. W wybranym przez ciebie jednym dziele artysty wskaż elementy symbolizmu lub impresjonizmu.

Słownik

kontrapost

(wł. *contrapposto* ‘przeciwieństwo’, ‘kontrast’) – zasada kompozycji, polegająca na ustawieniu postaci ludzkiej tak, aby ciężar ciała spoczywał na jednej nodze i na zrównoważeniu tej postawy lekkim wygięciem tułowia i ramienia w stronę odwrotną; kontrapost, stosowany w reliefach egipskich, przyjął się w pełni w klasycznej rzeźbie greckiej; występował też w rzeźbie gotyckiej i nowożytnej

impresjonizm w poezji i sztuce

(łac. *impressio* – odbicie, wrażenie) – kierunek w malarstwie powstały w II połowie XIX wieku; impresjonizm przejawiał się w indywidualnym podejściu do utrwalanego tematu, próbie pochwycenia na płótnie chwili zależnej od światła i warunków atmosferycznych, co miało zasadniczy wpływ na operowanie kolorem; wrażeniowy odbiór rzeczywistości, próba uchwycenia ruchu, ulotnych wrażeń oraz subiektywizm odczuć znalazły też swoje reminiscencje w innych dziedzinach sztuki: muzyce, tańcu, a także w literaturze. Do głównych przedstawicieli należeli m.in. Claude Monet, Auguste Renoir, Alfred Sisley, Edgar Degas

symbolizm

(gr. *symbolon* – znak umowny) prąd artystyczny w literaturze, malarstwie i muzyce zapoczątkowany w drugiej połowie XIX wieku, dążył do wyrażenia środkami artystycznymi ogólnoludzkich problemów psychologicznych, treści metafizycznych. W literaturze stał w opozycji do myśli filozoficznej pozytywizmu. Symboliści podejmowali filozoficzne zagadnienia absolutu i nieskończoności, interesowali się stanami podświadomości, snu czy halucynacji, nawiązywali do motywów mitycznych. Podstawowym środkiem ekspresji symbolizmu stał się symbol i personifikacja. Odrębność języka symbolistów polegała na aluzyjności, wieloznaczności, muzycznym kształtowaniu wypowiedzi, podkreślaniu jej walorów brzmieniowych

Sprawdź się

Pokaż ćwiczenia:   

Ćwiczenie 1



Obejrzyj rzeźbę, a następnie dokonaj jej krótkiego opisu.



August Rodin, *Wieczna wiosna*, rzeźba, 1884

Źródło: Auguste Rodin , *Wieczna wiosna*, 1884, Wikimedia Commons, domena publiczna.



Przeczytaj wiersz i odpowiedz, która strofa, według ciebie, najlepiej koresponduje z rzeźbą Augusta Rodina *Wieczna wiosna*. Swoją wypowiedź uzasadnij.

((Kazimierz Przerwa-Tetmajer

Lubię, kiedy kobieta...

Lubię, kiedy kobieta omdlewa w objęciu,
kiedy w lubieżnym zwisa przez ramię przegięciu,
gdy jej oczy zachodzą mgłą, twarz cała blednie,
i wargi się wilgotne rozchylą bezwiednie.

Lubię, kiedy ją rozkosz i żądza oniemi,
gdy wpija się w ramiona palcami drżącemi,
gdy krótkim, urywanym oddycha oddechem,
i oddaje się cała z mdlejącym uśmiechem.

I lubię wstyd co się kobiecie zabrania
przyznać, że czuje rozkosz, że moc pożądania
zwalcza ją, a sycenie żądy oszalenia,
gdy szuka ust, a lęka się słów i spojrzenia.

Lubię to — i tę chwilę lubię, gdy koło mnie
wyczerpana, zmęczona leży nieprzytomnie,
a myśl moja już od niej wybiega skrzydlata
w nieskończone przestrzenie nadziemskiego świata.

Źródło: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Lubię, kiedy kobieta...*, [w:] *Antologia liryki młodopolskiej*, oprac. I. Sikora, Wrocław 1990, s. 273–274.

Ćwiczenie 3



Ćwiczenie 4



Czy w wierszach Kazimierza Przerwy-Tetmajera dominuje, według ciebie, hedonizm czy erotyzm, a może dekadentyzm? Uzupełniaj zdania, uzasadnij swój wybór.

W utworze *Lubię, kiedy kobieta* dominuje .

W wierszu *Ja, kiedy usta* bardziej dostrzec można .



Przeczytaj fragment, a następnie oceń prawdziwość zdań.

((Tatarkiewicz Władysław

Dzieje sześciu pojęć

[...] Nikt nie chciał bardziej od Rodina, w teorii i praktyce, poddawać się rzeczywistości; naśladował ją. Był jednak przekonany, że artysta nie może naśladować jej biernie, że zmuszony jest kłaść akcenty, a może to robić tak lub inaczej. Pisał wprawdzie, że „jedyną zasadą w sztuce jest kopiować to, co się widzi”, jednakże uważał, że mimo to „odlew z rzeczywistości jest mniej prawdziwy od jego rzeźb”. Dlaczego? Bo rzeźbiarz „zachowuje w pamięci całość” [...]. Co więcej, podczas gdy odlew daje tylko zewnętrzny wygląd [...] to rzeźbiarz „odtwarza również ducha, który przecież także jest składnikiem przyrody”. „Akcentuję te linie, które najlepiej wyrażają interpretowany przeze mnie stan ducha”. Artysta więc akcentuje, a tym samym interpretuje, scala, pogłębia.

Źródło: Tatarkiewicz Władysław, *Dzieje sześciu pojęć*, Warszawa 2011, s. 456.

Stwierdzenie	Prawda	Fałsz
Rzeźby Augusta Rodina powstawały głównie w konwencji realistycznej.	☐	☐
Rzeźbiarz nie nadawał rzeczywistości dodatkowych sensów i znaczeń.	☐	☐
Kopiowanie artysta rozumie jako wierne i bezkrytyczne odwzorowanie natury.	☐	☐
Artysta dzięki swojej technice pogłębiał istotę rozumienia rzeczy, które przedstawiał.	☐	☐
August Rodin, wypowiadając sądy na temat swojej twórczej pracy zbliżył się do koncepcji symbolizmu.	☐	☐

Ćwiczenie 6



Dokonaj zestawienia dwóch różnych tekstów kultury: utworu poetyckiego oraz rzeźby. Określ podobieństwa i różnice pomiędzy dwoma dziełami, grupując poszczególne określenia w odpowiednich częściach tabeli.

wiersz

kierunek

wrażenia pozawerbalne
(pozajęzykowe)

rzeźba

środki wyrazu

tworzywo: marmur, drewno,
brąz

podobieństwa

oryginalność

podział na strofy

rym

brzmienie (prozodia)

nurt

budowa

ekspresja

tworzywo: język

kompozycja

walory poetyckie

dotyk

temat

wyobraźnia artystyczna

przestrzenność

środki poetyckie

intymna relacja z odbiorcą

motyw

wizualność

faktura

Ćwiczenie 7



Wykorzystując określenia z poprzedniego ćwiczenia, porównaj sposób przedstawienia kobiety w wybranej rzeźbie Augusta Rodina i w wybranym wierszu Kazimierza Przerwy-Tetmajera.

Ćwiczenie 8



Uzasadnij tezę, wedle której nagość ukazana w wierszach Kazimierza Przerwy-Tetmajera oraz rzeźbach Augusta Rodina jest elementem sztuki.

Dla nauczyciela

Autor: Anna Grabarczyk

Przedmiot: Język polski

Temat: Kobieta w rzeźbie Augusta Rodina i w erotykach Kazimierza Przerwy-Tetmajera

Grupa docelowa:

Szkoła ponadpodstawowa, liceum ogólnokształcące, technikum, zakres podstawowy

Podstawa programowa:

Zakres podstawowy

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Kształcenie literackie i kulturowe.

1. Czytanie utworów literackich. Uczeń:

1) rozumie podstawy periodyzacji literatury, sytuuje utwory literackie w poszczególnych okresach: starożytność, średniowiecze, renesans, barok, oświecenie, romantyzm, pozytywizm, Młoda Polska, dwudziestolecie międzywojenne, literatura wojny i okupacji, literatura lat 1945–1989 krajowa i emigracyjna, literatura po 1989 r.;

4) rozpoznaje w tekście literackim środki wyrazu artystycznego poznane w szkole podstawowej oraz środki znaczeniowe: oksymoron, peryfrazę, eufonię, hiperbolę; leksykalne, w tym frazeologizmy; składniowe: antytezę, paralelizm, wyliczenie, epiforę, elipsę; wersyfikacyjne, w tym przerzutnię; określa ich funkcje;

9) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów oraz jej związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddaje ją refleksji;

14) przedstawia propozycję interpretacji utworu, wskazuje w tekście miejsca, które mogą stanowić argumenty na poparcie jego propozycji interpretacyjnej;

15) wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, szczególnie kontekst historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, biblijny, egzystencjalny;

2. Odbiór tekstów kultury. Uczeń:

6) odczytuje pozaliterackie teksty kultury, stosując kod właściwy w danej dziedzinie sztuki;

III. Tworzenie wypowiedzi.

2. Mówienie i pisanie. Uczeń:

1) zgadza się z cudzymi poglądami lub polemizuje z nimi, rzeczowo uzasadniając własne zdanie;

4) zgodnie z normami formułuje pytania, odpowiedzi, oceny, redaguje informacje, uzasadnienia, komentarze, głos w dyskusji;

10) w interpretacji przedstawia propozycję odczytania tekstu, formułuje argumenty na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia, przeprowadza logiczny wywód

służący uprawomocnieniu formułowanych sądów;

11) stosuje zasady poprawności językowej i stylistycznej w tworzeniu własnego tekstu; potrafi weryfikować własne decyzje poprawnościowe;

12) wykorzystuje wiedzę o języku w pracy redakcyjnej nad tekstem własnym, dokonuje korekty tekstu własnego, stosuje kryteria poprawności językowej.

IV. Samokształcenie.

2. porządkuje informacje w problemowe całości poprzez ich wartościowanie; syntetyzuje poznawane treści wokół problemu, tematu, zagadnienia oraz wykorzystuje je w swoich wypowiedziach;

9. wykorzystuje multimedialne źródła informacji oraz dokonuje ich krytycznej oceny;

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje w zakresie wielojęzyczności;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Cele operacyjne. Uczeń:

- pozna dzieła rzeźbiarskie Auguste'a Rodina;
- porówna sposób przedstawienia erotyzmu w sztuce plastycznej i poezji młodopolskiej Kazimierza Przerwy-Tetmajera;
- zauważy sposoby mówienia o miłości i zwróci uwagę na środki językowego i artystycznego wyrazu;
- utrwali terminy związane z estetyką modernistyczną.

Strategie nauczania:

- konstruktywizm;
- konektywizm.

Metody i techniki nauczania:

- ćwiczeń przedmiotowych;
- z użyciem komputera;
- praca z tekstem;
- drama.

Formy pracy:

- praca indywidualna;
- praca w parach;
- praca w grupach;

- praca całego zespołu klasowego.

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami, słuchawkami i dostępem do internetu;
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale;
- tablica interaktywna/tablica, pisak/kreda;
- telefony z dostępem do internetu.

Przebieg lekcji

Przed lekcją:

1. Nauczyciel prosi chętne osoby o przygotowanie informacji na temat tego, czym jest erotyk (w literaturze i sztuce) oraz zaprezentowanie kilku przykładów takich dzieł.

Faza wprowadzająca:

1. Nauczyciel weryfikuje przygotowanie uczniów do zajęć. Chętne osoby przedstawiają informacje przygotowane w domu.
2. Prowadzący wyświetla na tablicy i przybliża uczniom temat zajęć. Następnie prosi uczniów, aby zgłosili swoje propozycje pytań do wspomnianego tematu. Jedna osoba może zapisywać je na tablicy. Gdy uczniowie wyczerpią pomysły, a pozostały jakieś ważne kwestie do poruszenia, nauczyciel je dopowiada.

Faza realizacyjna:

1. Uczniowie zapoznają się z sekcją „Wprowadzenie” i „Przeczytaj”.
 2. Drama. Nauczyciel prosi uczniów, aby podzielili się na czteroosobowe zespoły. Informuje uczniów, że będą pracować metodą dramy i wyjaśnia jej zasady:
 - a. Przedstawia temat związany z lekcją: Kobieta w rzeźbie Augusta Rodina i w erotykach Kazimierza Przerwy-Tetmajera. Zadaniem każdej grupy będzie przygotowanie krótkiego reportażu lub fragmentu programu informacyjnego;
 - b. Przedstawia technikę dramy. Wyjaśnia, że uczniowie wcielą się w różne role. Członkowie każdego zespołu zdecydują, jaką chcą przyjąć rolę (np. dziennikarza komentatora w studiu telewizyjnym, dziennikarza przeprowadzającego wywiad, osoby, z którą będzie przeprowadzany wywiad) – może ich być dwóch;
 - c. Nauczyciel przekazuje instrukcje dotyczące sposobu wykonania zadań – każda z osób odgrywających rolę ma określone zadania (np. komentator w studiu odpowiada za rzetelną i merytoryczną informację, dziennikarz przeprowadzający wywiad za przygotowanie interesujących pytań, osoba, z którą przeprowadzany jest wywiad, w jak największym stopniu powinna wczuć się w swoją rolę itp.);
 - d. Następnie każda grupa odgrywa swoją scenkę na forum klasy.
- Nauczyciel informuje, ile czasu grupy mają na przygotowanie dramy i jak długo mogą trwać scenki. Uczniowie wraz z nauczycielem oglądają przygotowane przez grupy

prezentacje. Po zakończeniu prezentacji uczniowie dzielą się wrażeniami, dyskutują, oceniają kolegów. Nauczyciel również podsumowuje występy uczniów.

3. Uczniowie indywidualnie zapoznają się z ilustracją interaktywną. Następnie wskazują jedno z zaprezentowanych dzieł, w którym widać przejawy symbolizmu lub impresjonizmu.
4. Ćwiczenie umiejętności. Uczniowie pracują indywidualnie i rozwiązują ćwiczenia nr 1-4. Po wykonaniu zadania nauczyciel wyświetla na tablicy wybrane odpowiedzi i następuje ich omówienie.

Faza podsumowująca:

1. Uczniowie dobierają się w pary i wykonują ćwiczenia nr 5-8. Następnie konsultują swoje rozwiązania z inną parą uczniów i ustalają jedną wersję odpowiedzi.
2. Nauczyciel ponownie odczytuje temat lekcji i inicjuje krótką rozmowę na temat spełnienia kryteriów sukcesu.

Praca domowa:

1. Zapoznaj się z galerią interaktywną i porównaj przedstawione w niej rzeźby Rodina przedstawiające kobiety z ich obrazem, jaki wyłania się z twórczości Kazimierza Przerwy-Tetmajera.

Materiały pomocnicze:

- M. Laurent, *Rodin*, Penta, Warszawa 1991.
- R.M. Rilke, *Auguste Rodin*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1963.

Wskazówki metodyczne

- Uczniowie mogą przed lekcją zapoznać się z multimediami z sekcji „Ilustracja interaktywna”, aby aktywnie uczestniczyć w zajęciach i pogłębiać swoją wiedzę.